Deze Courant wordt elken Vrydag morgen uitgegeven ten Huize van den Hr. C. N. Neethling, No. 3, Kortemarktstraat, en des Zaturdags per Post naar alle de Buiten Districten verzonden.

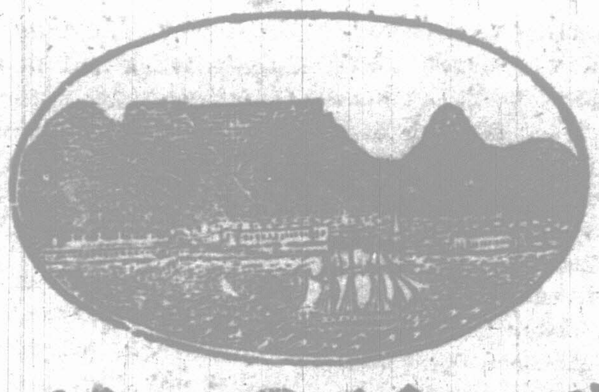

Pryzen van Inteekening.—In de Stad, per jaar, 12 Rds.—per quartaal, 3 Rds.
In de Buiten Districten, per jaar, 15 Rds.—p. quartaal, 3Rds. 6 Scn.
En voor eene enkele Courant, 2 Sch. 4 St.

De Zuid-Afrikaan.

(Tros Tyriusque mihi nullo discrimine agetur.)—Virgil.

Deel I. VRYDAG den 30 APRIL 1830. No. 4.

LIEFHEBBERY TOONEEL.

Onder de goedkeuring en patronage van Zyne Excellentie den Gouverneur en Lady Frances Cole,

Zal het Hollandsch Tooneellievend Gezelschap, Spelende onder de Zinspreuk

"*TOT NUT EN VERMAAK.*"

In dit jaar, voor hunne eerste Representatie, Op ZATURDAG AVOND den 8 Mei 1830

VERTOONEN:

DE BRUIDSKROON,

OF

DE DROOMVERSCHYNING,

Tooneelspel in vier Bedryven, naar het Hoogduitsch van H. Cuno, met nieuwe Costumes.

GEVOLGD DOOR

De Eerste April,

Origineel Hollandsch Blyspel, met Zang, DOOR M. WESTERMAN.

⁂ Die genen welke zich de vryheid aanmatigen het Gezelschap by de repetitie avonden met hun bezoek lastig te vallen, en voornamelyk de Liefhebbers van Groote Proeven, worden by deze verwittigd, dat aan niemand eenige toegang daartoe zal worden verleend.

DAAR de Ondergeteekende, wegens den Bynaam—"KOPERNEUS"—zich by den Regter heeft vervoegd, heeft hy tot antwoord bekomen—"Zoo dra gy my den dader kunt toonen, zal ik u de best mogelyke satisfactie geven"—Een elk wachte zich dus noch my zelf, noch een der mynen, met dien by-naam te bestempelen, ter voorkoming van groote onaangenaamheden

PIET GILDENHUIS.

PUBLIEKE VERKOOPING.

OP DONDERDAG den 6 Mei eerstkomende, aan het voormalig Woonhuis van Mejufvr. Woutersen, Bergstraat, van Meubilaire Goederen, waaronder een extra staande Huisklok, Pendule, enz. mitsgaders Rytuigen, als: een dubbele openslaande Koets, Charet, en Speelwagentje; insgelyks 4 Koetspaarden en Tuigen, alsmede eenige Leggers oude Wyn. Zullende ter gelyker tyd worden verkocht, de ondervolgende Slaven en Slavinnen, behoorende aan een Heer die de kolonie onlangs heeft verlaten, als:

Fortuin van Mosambique, volgens regestratie oud 48 jaren, pakhuis en werkjongen, met zyn vrouw Spasie van Mosambiek, oud 40 jaren, wasch en huismeid, met hare 2 Kinderen Roosje oud 8 jaren, Annet oud 6 jaren.

Lesar, Werkjongen, oud 16 jaren, Louisa, oud 13 jaren, Sophia oud 11 jaren.

De Koopschat der Slaven kan voor den tyd van twee jaren op renten worden gehouden, mits, ten genoegen van den Verkooper, zekerheid wordt gesteld.

Kaapstad den 28 April 1830.

J. J. L. SMUTS.

PUBLIEKE VERKOOPING.—Op aanst. Maandag den 10den Mei, ter plaatse van A. M. Meiring, voormaals het eigendom van den Hr. A. P. de Villiers, voor rekening van den Hr. J. L. Schmitz, van 1000 extra vette Schapen, en 100 zoo Trek als Slagtbeesten, de attentie der liefhebbers wel waardig.

Zegt het voort.

Vendu Kantoor, Paarl 21 April 1830.

BERIGT.

ALLE die iets verschuldigd zyn aan den Boedel van wylen Joh. Jac. Rohland, worden verzocht hunne schulden onverwyld af te doen, en die eenige vorderingen hebben, dezelve in te zenden by den eerst Ondergeteekende aan de Tygerberg.

A. J. MYBURG, } Executeuren.
J. A. LOUW, }

TE HUUR, de KALKBAAI VISSCHERY, met of zonder toebehooren.—Tenders zullen ontvangen worden aan de Pakhuizen No. 26 Kortemarktstraat, tot Zaturdag den 8 Mei eerstkomende, voor de Huur van bovenstaande Visschery, (voor dit saizoen,) met of zonder Visschers Instrumenten, Keukengereedschap, en andere noodige voorraad. De Huurder zal zich moeten verbinden, om zoo wel de Gebouwen als de verdere toebehooren der Visschery, in die staat van reparatie te houden waarin hy dezelve zal gehuurd hebben.

GEDROST,

EEN Afrikaansche Slave jongen, genaamd Thomas, is kenbaar aan een Breuk, en gekleed met een blaauw baatje, gestreepte broek, en een Toedoe op zyn hoofd. Die hem in een der Gevangenissen bezorgt, zal genereus beloond worden door

J. A. van BREDA.

DE Heer B. J. van de Sandt, behoorlyk aangesteld zynde als Translateur van het Hooge Geregtshof van deze Kolonie, geeft hierby kennis, dat hy zich byzonder zal toeleggen op de Vertaling van alle zoodanige Documenten als men ten dien einde aan hem zal gelieven toe te zenden, en zulks ten zynen Huize, No. 7 St. Janstraat.

Kaapstad den 28 April 1830.

OPREGTE LIVORNO STROOHOEDEN.

NU uitgepakt, ten Huize van de Weduwe LICHTWARK, Kasteelstraat No. 4, en tegen zeer billyke pryzen te koop, een zeer fraai assortement Dames, Heeren, Jongens, Meisjes en Kinder Livorno Stroohoeden, van No 12 tot 50.

OP den 8sten Mei zal op de Vendutie van den Hr Blore worden verkocht, een sterke gezonde MANSLAAF, omtrent 38 jaren oud, geboortig van Mosambiek, en die gewoon is Boerenwerk te doen, zoo wel in den Wyngaard als anderzins.

GEDROST, op den 14den February jl. van de Plaats "Wolvefontein," gelegen in de Koebergen, een jongen genaamd ADRIAAN, zynde geelblank van kleur, zeer klein van gestalte, en heeft styl haar; eene zeer blanke Meid, met roode wangen, sterk van gestalte, draagt het haar lang, en meest in lokken, en kleed zich over het algemeen als een jufvrouw.—Deze Slaven behooren, de eerste aan den Hr. A. van Breda, Sen. en de laatste aan de Hr. [illegible] van Breda, Az.

Daar er reden bestaan om te gelooven, dat deze menschen zich als Christenen, of ten minsten als Vryzwarten uitgeven, waars huwen wy een ieder, ter voorkoming van groote onaangenaamheden, die menschen niet op te houden; beloovende daarentegen eene goede belooning aan de genen die ze in een der Gevangenissen, dan wel op voornoemde plaats terug brengt.

TWEE Jongens, de eene genaamd *Salomon*, van den Hr J. H. Neethling, en de andere *Jeffie*, van den Hr. P. Marais, hebben in het naar buiten komen met een Ossenwagen, 200 Rds op eene of andere wyze opgebroken gemaakt, en daarna opgedrost, en nog afwezig. Die gene die deze Jongens, of een van hen, in een der Gevangenhuizen, dan wel by den Eigenaar op de plaats "Wolvefontein," naby Stellenbosch, bezorgt, of berigt geven kan waar het Geld beland is, zal wel beloond worden.

TE KOOP op voordeelige voorwaarden, of wel te Huur voor twee of drie jaren, een Huis naby de Publieke Kantooren. Adres aan dit Kantoor.

GOEDKOOP SCHRYFBEHOEFTEN.

SCHRYFBEHOEFTEN van allerlei soort, zyn te bekomen, zoo wel by groote als kleine kwantiteiten, voor de alderminste pryzen, aan het Kantoor van de "Zuid-Afrikaan."

N.B.—Boeken in Commissie aangenomen en verkocht.

Het gerugt wordt algemeen door de stad verspreidt, dat een zeker patriotsche Drukker zich ongemerkt by het Gouvernement heeft zoeken in te dringen, en geheime voorstellen heeft gedaan, om 's Gouvernements werk te doen, en deszelfs druk-materialen af te koopen. De Patriot heeft dit plan aangegeven, alleenlyk uit een grondbeginsel van zuiveren en belangloozen iever voor het algemeen welzyn, en om de besparingen die *hy* daardoor aan derzelver inkomsten wenschtte te veroorzaken!!!—

Wy hebben het genoegen te kunnen melden, dat er mede wordt verzekerd, dat de Patriot, zonder eenige ceremonienen, afgescheept is geworden!

Ach neen, vriendje; laat men Tenders vragen als men iets te doen heeft, dan zal het zyn *verdienste* en geen *gunst*..

VERGELYKING.

Men kan de verbeteringen verdeelen in drie deelen, te weten: in nuttige, noodzakelyke en onvermydelyke; b. v. Als een Schilderhuisje dat half verteerd schynt te wezen, en slechts gebroken baksteenen vertoont, waardoor het uitzigt van het Zeehoofd wordt geschonden, weg gebroken wordt, dan is het wegbreken daarvan eene "nuttige verbetering." Als eene Pomp, aan den ingang der weg door het Kasteel. zoodanig lekt dat er, in deze drooge tyd, eenige duizend leggers water door verlooren gaan, dan is het in order brengen daarvan eene "noodzakelyke verbetering." Doch, worden de Burgers door hunne Medeburgers, ja, door Pademakers naar de Tronk gezonden, zonder eenig regterlyk decreet, dan is het ernstig tegen gaan en bestraffen van zulk maatregel eene "onvermydelyke verbetering."

CORRESPONDENTIE.

Aan den Editeur van de Zuid-Afrikaan.

Albany den 13 April 1830.

Vertrouwende dat de Tirannie, waaronder de Drukpers sedert eenige tyd in deze Kolonien heeft moeten lyden, nu ten einde is, en, dat de waarheid vryelyk in uwe kolommen zullen geplaatst worden, van waar zy ook heen komende mogen zyn, neem ook ik de vryheid, UEd. in geslotene documenten ter plaatsing iets toe te zenden. Een Inteekenaar.

Bathurst, 31 Maart 1830.

Mynheer de Redacteur.—Toen de Heer Fairbairn Bathurst bezogt had stelde hy alles in zulk eene schyn van volkomene rustigheid, dat de geene die zyn geschrift onbedagtelyk geloofd hebben, zeker moeten hebben gedagt, dat de geestelyke regering (Millanirum) in Albanie een aanvang genomen had.

Wy sluiten hierin eene lyst, bekragtigd door de origineele handteekeningen der geene van wien gy vinden zult, dat van den 1 Dec. 1829 tot den 27 Maart 1830, niet minder dan 185 stuks hoornvee uit eene veldkornetschap zyn weggevoerd. Van Bathurst alleen zyn 58 gestolen, in een weinig meer dan drie maanden. Deze verliezen kunnen met eeden ten genoegen van eene Jury gestaaft worden.

Het kan even zoo bewezen worden dat Mr. Fairbairn bekend gemaakt is, met de verliezen van Mr. Weakley zoo wel als van anderen: en op den 6 Maart, toen Mr. Fairbairn en Dr. Philip in, of zeer digt by Bathurst waren, zyn 20 stuks beesten, te weten, van Palmer en Stisiker, gestolen; dus is het omtrent onmogelyk, dat hy niets zoude gehoord hebben van hetgeen zoo digt om hem is gebeurd. De personen op de lyst staande, zyn alle zwaarwerkend yverige menschen die meer den graaf dan de pen weten te gebruiken; en de Heer Fairbairn zelf zegt ons, dat dezulke juist de soort van menschen zyn, waarvan hy aangave ontvangen heeft.

De daadzaken zyn nu aan het publiek bloodgesteld, zy moeten van zich zelven aantoonen, of de Heer Fairbairn verkeerd onderrigt was, dan wel moedwilliglyk eene zoo verkeerde opgave van de gesteldheid van het land heeft gedaan. Dat het publiek zyne stellingen beoordeelen.

Wy de Ondergeteekende verklaren by deze, en zyn geneigen zulks, des vereischt wordende, met solemneele Eeden te staven, dat er op of omtrentde datums als tegen over onze namen staan, verloren hebben het daartegen gestelde Hoornvee:—

Maart 17, 1830.		James Collis, 10 stuks, uitgenomen andere die vroeger opgegeven waren.
—— 6, ——		*George Palmer, 15, terug genomen van Congo.
—— ——		*Henry Starimer, 5, terug genomen van Congo.
Jan. 15,	——	*Joseph Weakly, 19.
Maart 20,	——	David Caured, 22, 18 terug genomen van Congo's volk.
Sedert laatst		Edward Forbes, 7.
——	——	Alexander Forbes, 19.
Maart 27,	——	C. Ormond, 38, 29 terug genomen digt aan Buffelsrivier.
Dec. 2, 1829,		*E. Hewson, 14.
—— 1, ——		J. Thomas, 5.
Juny 1, 1830,		John Smith, 9.
Maart 12, ——		W. Stanton, 22.

N.B.—Die gemerkt zyn (*) woonen in het Dorp Bathurst.

Op den 24 Maart is eene Koe van den Hr. Maskel, van Theopolis, in het veld geslagt, en een gedeelte van het vleesch weg gedragen door een Hottentot, die aan den regter overgegeven is geworden.

Op den 26 Maart is het Paard van Jacob David gestolen geworden door een Hottentot, die mede aan den regter is overgegeven.

FRAGMENT.

De Voorzienigheid waakt over ons.

(Vervolg.)

AAN EEN VRIEND.

Myne oude vriend! zou hy die ons by de ontwikkeling van vele duistere, en voor ons raadzelachtige gebeurtenissen, zoo dikwerf tot aanbidding en bewondering noopt, die by ons zoo menig malen heete traanen van erkentenis vloeyen doet, omtrent voorvallen over welken wy die eerst van droefheid gestort hadden, zou deze onze smert kunnen veroorzaken, zonder hieruit vreugd voor onze onsterfelyke ziel te laten voort vloeyen?—Neen; bedrukte, nedergebogen vriend! laat ons de kleine onaangenaamheden dezes levens onder en by het genot van deszelfs streelende genoegens die ons dagelyks ten deele vallen, geduldig dragen. Zy besluiten, voor zeker, de zaden van het toekomstig geluk in zich, of zorgen voor het minst, dat de zoetheden dezes levens by ons hare waarde behouden, voor ons niet smakeloos worden. Wat onaangenaams zou eene eeuwige lente voor ons hebben? nu zy door het ruwe winter saizoen wordt afgewisteld, is zy voor ons dubbel bekoorlyk. Wanneer wy altoos eene afgebroken gezondheid genieten, worden wy onverschillig ten aanzien van dit onschatbaar voorregt. Wanneer wy dezelve voor eenigen tyd missen, leeren wy de vreugd kennen, die den herstelden kranken streelt. De wereld en hare werkzaamheden zyn ons dan weder nieuw, en wy zyn gelukkiger dan wy te voren waren.

(Het vervolg hierna.)

AFSCHEID VAN DE KAAPSTAD.

Door een Hindoo.

(Vry gevold naar het Engelsch in onzen 2den Nommer.)

Vaar wel dan, gy Kaapstad, met uw fraaye landsdouwen,
Vrolyk, verrukkend, vermakelyk land—
Met alle uwe schoone en edele vrouwen,
Wier vrolyke luimen gepaard gaan hand aan hand!
Aanvalligheid verspreidt op alle hunne wegen,
Altoos vriendelyk tegens vreemde en vriend:
In gezelschap zyn zy nimmer bedeest en verlegen!
Herbergzaamheid is een' deugd die men overal vindt;
In hunne prille jeugd, met kunde onderwezen
Zyn zy door gewoonte, by het toenemen der tyd,
Wanneer zy als maagden gemanierd moeten wezen,
Ook zonder schroom hunne kunde in gezelschap verspreidt:
Als vrouw en als moeder, straalt deugd uit hunne oogen;
In haar huis heerscht order, zind'lykheid en vreugd;
Treedt men in hunne woning men is niet bedrogen,
Men vindt alles gepaard met netheid en deugd.
Hoe menige vreemde uit Indiën gekomen,
Ziek, gebrekkelyk, met wonden gekweld,
Na kortstondig gebruik onzer zoet waterstroomen,
Is gezond, en geheel van zyn ziekten hersteld.
Het aardryk, de vrugten, de groenten daarnevens,
Geven hem zyn gezondheid, zyn kragten gansch weer—
Herschept hem dan weder als in de jeugd zyns levens,
En vertrekkend, spreekt niets van de Kaapstad ter eer.
O, zegt hy, waar vind ik de Kaapstad ooit weder,
Waar vriendelyke gulheid de harten beheert;
Waar bouworder, voor 't oog verrukkend en teder,
Den vreemdeling verstommend vind dat niets is verkeerd.
Het klimaat, die door zyne verwisselende winden,
De ziekte hersteld, of brengt hen buiten nood;
Dit kan Peru of Golgouda in zyne goudmynen vinden!
Neen, deze goude landstreeken brengt meenig ter dood.
Schoon een zwartgallig dweeper, uit de Indiën gekomen,
Door de wellust gebragt aan de rand van 't graf,
Vindt zich, zoo hy zegt, niet wel opgenomen,
En schryft van de Kaapstad 't geen de nyd hem in gaf.
Wisten zy zyne daden, misschien zouden zy beven,
En vinden, by onderzoek misschien wel zeer snel,
Dat hy niet onder hen behoorden te leven;
Maar gedompeld moest worden in 't diepste der hel.
Heeft hy zyn gezondheid aan de Kaap niet herkregen?
Is hy niet vertrokken, en is dit geen bewys?
Ja, hem met uw laster en zwartgallig brein,
Ontvliedt waar men laster en ondeugd bestraft.
In stede van schryven, vul uw kop maar met wyn,
Dan hoort men binnen kort dat zy legt in 't graf.
Vaarwel dan, o Kaapstad, ontvangt myne groet,
Ik vertrek naar de Hindoo met liefde in 't harte:
Wyl deugden, uw vriendschap staan in myn gemoed,
En zullen den lasteraar in de Indiën tarte.

T.

Men betaald tegenswoordig op de gewezene plaats van den Hr. Scheundorff, by de Slagtboom, Sixpence om te passeren met een wagen bespannen met acht paarden.

AAN KORRESPONDENTEN.

Eene vertaling van de Brief van den Heer RUBRINGH zal in onzen aanstaanden Nommer verschynen.

DE

ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 30 APRIL 1830.

DE MISSIONARY HUMBUG.*

HET groot, doch nu afgestorven *Paper Money humbug*, of anders gezegd de *Cyfferles* die gy in het jaar 1825 van onzen Regeerder hebt gekregen, zal u wel, ô myne Landgenoten, nog versch in het geheugen zyn. Toen eerst hebt gy geleerd dat, volgens de nieuwerwetsche Koloniale Rekenkunst, *vier maal zes* noodzaaklyk *achtien* instede van *vier en twintig* moet wezen. Het was vergeefs dat gy alle uwe oude cyffer-boeken voor den dag haaldet; vergeefs dat gy problema op problema hooptet; drie maal *vier* was *negen* en vier maal *zes*, achttien; en daarby bleef het. Ik, voor my, herinner my zoo wel als of het gisteren eerst gebeurd was, alle de krachtige redeveringen die by deze gelegendheid zoo wel *pro* als *contra* gemaakt wierden. Een onzen vurigste patriotten bezigde onder andere eene *métaphore* die my destyds te zeer verrukte dan dat ik het ligt zou hebben kunnen vergeten. "Engeland," zeide hy, wier aangenomene kinderen wy zyn, is zoo magtig groot, dat men haar met juistheid verbeelden kan als hebbende haar hoofd in Europa, hare voeten in Australia, en hare beide armen aan weerzyde van de Atlantische zee." En dat was mooi, dat was superb—mooi gezegd; want op dit oogenblik juist, voelden wy de zwaarte van hare moederlyke hand. Nu, het is immers geene nieuwigheid, dat eene haastige moeder aan hare domme kinderen (en nog al *aangenomene* kinderen) onder het lesgeven nu en dan klappen uitdeelt. Wy mogen er niet in het minste over morren. Ge *humbugged* zullen wy toch altoos wezen; het is ons onvermydelyk lot, en wy moeten ons er aan onderwerpen. Wy hebben in dien tyd eenige *pence* op onze Kaapsche Ryksdaalder verloren! wel nu, wat zegt dat? Daarentegen hebben wy ook kort daarna heele scheepsladingen van *Missionaries* gekregen. Is dat dan niet zoo als het wezen moet? Het eene *humbug* maakt immers het andere weder goed.

Een Boer van het George Distrikt die, na een paar weken in onze hoofdstad te hebben doorgebragt, zich gereed maakte om weder naar huis te keeren, en die—dank zy de *March of intellect* (de vorderingen der wetenschappen) in de binnenlanden van Zuid-Afrika, zich uit alegt Hollandsch en krom Engelsch door elkander, eene nieuwe taal had weten te scheppen, waarmede hy onder zyne makkers voor eene geleerde doorging, te meer omdat hem daardoor de byzondere eer was overgekomen om reeds drie malen als *Foreman* in eene *jury-box* te zitten;—gaf my laats te kennen dat het hem speet de Courant waarin de *Missionary Humbug* zoude staan, met hem naar buiten niet te kunnen nemen. Ik vroeg hem (ik weet zelve niet waarom,) of hy wist wat *Missionaries* waren. "Zoude ik niet?" antwoordde hy op eene half droevige, half kluchtige wyze—"by ons buiten zyn er maar net drie groote plagen bekend, *De Roest*, *de Sprinkhanen* en de *Missionaries*. Ach, mynheer de Courantier,—vervolgde hy,—gy weet misschien zelven niet, ondanks uwe groote geleerdheid, waar het Hollandsch woord *Missionaris* van daan komt, en dat wil ik u wel zeggen op dat gy er uw voordeel by maakt, als er voordeel by te maken is.—Kyk eens, mynheer, het woord *Missionaris* is op zichzelve anders niets dan eene zamenvoeging van het *verbum* MISSEN en het *adjectivum* NAAR, en beteekent niets meer en niets minder dan *eene* NAARE *soort van volk die wy wel zouden kunnen* MISSEN." Ik merkte hem hier aan dat deze spitsvinnige *etymologie* zeer gemakkelyk voor te komen was, door het Nederduitsch woord *Zendeling* in plaats van *Missionaris* te gebruiken. "Ô"—riel hy my schielyk in—"dan is het waarlyk nog erger, want het woord *zendeling* is slechts eene verkorting van *ellendeling*." De geestige invallen van dezen *anti-Missionaris* vermaakte my zeer, en ik liet hem ongehinderd voortpraten. "Er is geen ambacht in de wereld," hernam hy, "dat zoo gemakkelyk is te leeren als het *zendelingsambacht*. Verbeeld u eens een afgedankten Soldaat, een huurzoekende Lakei, een Schoenlapper, een boeren lummel, of dan wel een bankroetier, aan wien de bakker geen brood meer op de pof wil geven. Zoo een terel moet immers toch wel eeten, niet waar, mynheer?—Wel, dan moet er raad geschaft worden.—Wat doet hy? Onder de weinige vodden die hem overgebleven zyn, vindt hy misschien nog wel een ouden Bybel; hy raapt dien op—leest vlytig daarin van 's morgens tot 's avonds,—maakt zich van dit oogenblik af een regel om gedurende een paar maanden zyn gezicht in alle Oefeningshuizen te laten zien,—begint zyne vloekwoorden af te leeren,—neemt een zacht en slepend uitspraakaan,—vermydt zorgvuldig de verleidende flesch;—eigent zich een zeker getal van fyne expressien;—mompelt zoo wat ieder oogenblik van de *Lord—de eeuwigheid—de vergankelykheid des levens,—de opstanding*, enz. ez. en als hy zich aan braaf gecelfend heeft, zoo gaat hy zich als een candidaat voor een zeker groot Collegie in London vertoonen, waar hy misschien nog een weinig *gedrild* wordt, en dan eensklaps naar het gezegend land van Zuid-Afrika gezonden, in welk hy een regt lui-lekker leven kan voeren, en onder het voorwendsel van tot de bekeering der heidenen te arbeiden, meestendeels zyne medechristenen tot ergernis strekt, als ny hen al niet met slechte exempels voor gaat."

Nu, Landslieden, weet ik niet of myn Zuid-Afrikaansche Boer volkomen gelyk heeft. Mogelyk komt u zyne beschryving wat overdreven zyne schildery wat donker voor. Op my, nogthans, heeft zyn verhaal eene wonderlyke uitwerking gehad. Het bragt my den tyd der dolende Ridderschap weder te binnen; die tyd, vrienden, toen het menschdom zeker minder verlicht, doch met dit al niet slegter was dan thans; en ik kon my niet beletten om de *Dom Quichottes* der veertiende eeuw, met de zendelingen onzer dagen te vergelyken. Het is dezelfde lust tot een zwervend leven; dezelfde geestdrift, misschien ook wel dezelfde *geestdryverj*; met dit onderscheid alleen, dat onze tegenwoordige Ridders zich met veel minder glans vertoonen dan die van ouds. Voorheen moest men in volle wapenrusting, degen op zyde, schild aan den arm, lans in den vuist, een bos vederen op den helm, en een wit, groen, blaauw of roodkleurige lint om den hals te veld trekken; nu heeft men al dat *takelatie* niet nodig, eene zwarte rok van een byzonder fatsoen is voldoende. De zinspreuk van de vermaarde wrekers der lydende onschuld was: "*Voor God, de Eer en de Schoonheid*;" de leuze der yverige hervormers der Hottentotten, komt my voor alleen te zyn: "*Brood en de Bybel.*" Enfin, hetgeen u nog meer verwonderen zal is, dat ik in de geschiedenis der Kruistogten een persoonaadje aantreft dien de groot Aanvoerder der *Missionarissen* in ons land, tot zyn model schynt te hebben gekozen. Het is naamlyk de befaamde *Pieter Bernard*, by genaamd de *Kluizenaar*; een ellendig, door te ver gedrevene Godsdienstyver verblinde monnik, die voor omtrent negen honderd jaren geleden met zyne razende aanspraken de gansche Christenheid tegen de Saracenen in het harnas heeft weten te jagen. Nu vraag ik, (dewyl het toch altoos veroorloofd is kleine dingen met groote te vergelyken) of er niet veel, zeer veel overeenkomst is, tusschen de daden van dien dolzinnigen Priester en die van den schynheiligen tweedragtstichter die, door zyne lasterachtige geschriften, niet alleen de ligtgelovige *Cockneys* der stad London, maar zelfs het Parlement, ja de gansche Britsche Natie tegens ons zoekt op te hitzen? Is deze belagchelyke Apostel der Hottentotten niet onlangs in Frankryk, Duitschland, en de Hemel weet waar meer op het vastland geweest, en heeft hy niet een heir van *Missionarissen* voor Zuid Afrika weten te recruteeren, ten naasten by op dezelde wyze als voorheen *Bernard* deed op dat het hem gelukken zoude de Christenlegers tegen *Palestina* aan te voeren? en indien er werklyk eenig onderscheid bestaat omtrent de beweegreden die deze twee dwazen heeft doen handelen, is het niet geheel-en-al ten voordele van den laatstgenoemden uittelegen? De Monnik leefde immers in eenen tyd van bygeloof; was zelve een weetniet, en, wat men ook tegen zyne geestdryvery kunne aanbrengen, dezelve ontstond toch uit eene voor eenen christen pryzenswaardige begeerte; was het niet de herovering van het Heilige Graf? Hy beôogde immers niets anders dan de zege praal van het Kruis over de Halve-maan; het herstel van het koningryk van Jeruzalem, en de verdelging der ongelovigen. Maar onze hedendaagsche *Bernard*, in deze verlichte eeuw en met de kundigheden waarop hy zich zoo veel laat voorstaan wat beoogt hy? De Heidenen tegen de Christenen, de Slaven tegen hunne Heeren te wapenen? Eene onvermydelyke scheuring tusschen de oude en nieuwe Kolonisten te verwekken, en het overige der menschheid wegens den waren toestand der zaken te verblinden?—Waarlyk een zeer loflyk doelwit voor een minister van den Godsdienst, een verkondiger des Evangeliums!!!

Landslieden, de huichelary is iets in myne oogen zoo afschuwelyk, dat de enkele gedachte aan dien man, wiens naam ook met een P. begint, gelyk dien van *Peter den Kluizenaar*, maakt my ziek. Genoeg dierhalven van de *Missionary Humbug* voor ván daag—aanstaande week zal ik u over de ergste van ale *Humbugs* onderhouden.

* Vreedzame en indedaad godvruchtige leden der Wesleyaansche Genootschap;—eerbiedwaardige stichters der Instituten van *Groenekloof*, *Genadendal* en andere,—God-en-menschlievende Herhutters;—en gy ook, edeldenkende *Anachorètes* (om het even tot welk Christen gemeente gy ook behoort) die uwe levensdagen geheel aan de zaak van den Godsdienst hebt gewyd, en die thans in de verafgelegenste woestynen en onder de wreedste stammen van Zuid Afrika, uwe aangenomene taak,—die, naamlyk, van den *onmensch tot een mensch en den heiden tot een 'christen te voormen*,—met zulk eene voorbeeldige standvastigheid, zulk een 'waaren heldenmoed volvoert;—u heeft de Schryver van de bovenstaande schimpachtige aanmerkingen niet bedoeld.—Gy, immers, hebt nooit met eene verregande onbeschaamdheid de kansel van onze Leeraars beklommen met oogmerk om ons vreemd en met onze godsdienstige begrippen strydende stelsels voor te preken; en zoo doende, de heilige banden die den Predikant zoo naauw aan zyn Gemeente hecht, van langzamerhand te trachten te verscheuren. Gy hebt u nooit met onze huishoudelyke bezigheden, even min als met politieke zaken bemoeid;—nooit de pen opgevat om onze nationale karakter te schenden, en ons goedsmoeds in het oog der wereld als het uitschot der menschheid, ja erger zelfs dan de wilde Hottentotten, afteschilderen.—O neen! gy zyt integendeel onze heilwenschende vrienden, onze toegenegene broeders, en ieder oprecht, deugdmindend, onbevooroordeelde Zuid Afrikaan draagt u de grootste, de welverdiende achting toe.

DE SLANGEWORTEL.

Twee slaven van den Hr. Cornelis Cotzee, aan de Groote Rivier, wierden voor eenigen tyd geleden door een dollen hond gebeten; het gevolg daarvan was, dat ze eenigen tyd daarna ziek werden, en zoo verschrikkelyk te keer gingen dat gem. Cotzee verpligt was hen met riemen te binden:—hy nam zyn toevlugt tot de zoo genoemde *Slangewortel*, liet dezelve ter deeg aan stukken stampen, en vervolgens laten trekken als thee, brak hen de mond open en goot het hen by herhaling in de keel, en wanneer zy hevige stuiptrekkingen kreegen stak hy ze gebonden in een dam water, zoo dat het schuim hen op den mond stond; drie dagen achter een hield hy daarmede aan, en vond beterschap: hy heeft toen nog negen dagen daarmede gecontinueerd, als wanneer beide de jongens volkomen gezond waren.

Een looze gast verwittigd zynde dat er voor hem een brief op het postkantoor was, ging derwaarts om dezelve te halen; doch toen men hem denzelven toereikte wendde hy voor niet te kunnen lezen, en verzocht de postman dien te openen en hem voor te lezen. Na dat hy nu al hetgeen hy weten wilde vernomen had, trok hy zyne schouders op, bedankte de postman voor zyne vriendelykheid, en zeide zeer droogjes, "*als ik klein geld heb zal ik dezelve komen halen.*"

DE OURANG-OUTANGS,

Eene nieuwe Natie in Zuid-Afrika.

(*Vervolg van ons laatste.*)

Dit berigt was zoo vreemd, dat een ieder begreep het konde geen verdichtsel zyn, en dat het voor ons van belang was, er dadelyk verder na te vernemen. Wy verzochten eenige hulp van Karoo, die een groot getal slaven uit die landstreek had, welke zeer verbonden aan hem waren, en die tevens de taal verstonden, en den weg kenden naar de plaats waarheen wy gingen. Hy voldeed dadelyk aan ons verzoek en gaf ons zoo veel van zyn volk als wy verkozen, benevens een kundige en schrandere wegwyzer. Wy hadden by elkander omtrent vyftig man, zynde Maleyers en Kousies; negen Britsche soldaten, en elke Settler die wapens kon dragen, gingen met ons, zoo dat wy alles te zamen omtrent een honderd man hadden; de zwarten waren gewapend met pieken, en de overigen met sabels, geweren en pistolen. Wy reisden eene geheele week door, het meest by nacht, terwyl wy by dag onder de schaduw rustten, tot dat wy eindelyk het afgezonderd distrikt bereikten, waarnaar wy zochten, en alwaar wy een tydelyk dorp of kamp vonden, toebehoorende aan een dier inlandsche onafhankelyke horden. Zy waren wegens onze aankomst in eene groote schrik, en schenen zich gereed te maken, om zich tegen ons te verzetten; doch nadat onze wegwyzer, die een uit hunne horde was, onze bedoelingen had uitgelegd, ontvingen zy ons met blydschap, en boden zelfs hunne diensten aan.

Van dat volk kregen wy het schrikbarend berigt, dat eene geheele kolonie van pongos van die landstreek bezit had genomen, en dat hy spoedig van alles meester zouden zyn, want dat de Groote Geest hun eene Koningin van de andere zyde der zon had gezonden, om hen te leeren spreken, werken, en oorlog voeren; en dat zy de volmaakste magt over hen had, niet willende gedogen dat zy eenigen persoon zouden kwaad doen, zoo lang die hun geen kwaad deed; dat zy alles verstonden wat zy zeide, dat zyl. in huizen leefden, en vuur maakten gelyk ander volk, en dat zy ook in geregelde gelederen vochten. Dat zy eene vrouw uit hunne eigene horde hadden genomen om het kind van de Koningin op te passen, doch dat, daar het meisje huilde, de Koningin haar hare vryheid had gegeven.

Ik was nu geplaatst tusschen hoop en vrees, hoop, dat deze myne vrouw en kind zouden zyn, en vrees, dat zyl. eer van een gescheurd, als door die wilde monsters opgegeven zouden worden. Voor dit laatste echter, verzekerde ons de Lockos, (de naam van die rondzwervende horde) behoefden wy geene vrees te hebben, want zy zouden allen liever sterven, als een haar van het hoofd hunner Koningin kwaad doen. Doch wy moesten hen dadelyk om singelen; want indien zy eerst vernamen dat wy hen zochten, zouden zy ontsnappen, en niets zoude hen terug houden of doen terug keeren."

Gevolgelyk begonnen wy dien zelfden nacht, nadat zich de Lockos met ons hadden vereenigd, het met een uitgebreide cirkel te omsingelen, welke cirkel kleinder werd, naar mate wy voorwaarts rukten, zoo dat wy met het aanbreken van den dag hen naauw hadden ingesloten. Die monsters vlogen op het woord van commando te wapen, waren onverschrokken, en maakten een enge cirkel rondom het kamp en de koningin; de sterkste der mannen aan de buitenzyde, en de vrouwen in het midden, doch allen gelyk gewapend, en allen dezelfde koele stemming en melancholieke uitzigten hebbende. De cirkel zoo eng zynde, dat ik er niet door konde zien, ging ik met de negen roode rokken naar den top van eene hoogte, opdat myne Agnes, wanneer zy er wezenlyk mogt zyn, weten zoude wie naby haar was. Ik konde evenwel niets ontdekken, doch na eenige malen haren naam luidkeels geroepen te hebben, wierp omtrent vyf minuten daarna de geheele cirkel van die verschrikkelyke krygslieden hunne wapenen weg, en gingen zy terug, aldus eene opening voor my makende, om hunne koningin te kunnen naderen.

Met eene schrikkelyke vrees ging ik door de yselyke gelederen, zynde aan beide zyden wel gedekt door soldaten, en in den rug door het overige van de Settlers; en daar zag ik toen inderdaad myne vrouw, myne geliefde Agnes, gereed staande om my te ontvangen, met kleine William aan hare regterhand, en aan hare linkerzyde eene schoone onnoozele dochter, van omtrent twee jaren oud het volmaakte beeld van hare moeder. Dat iemand, indien het hem mogelyk is, zich zoodanige ontmoeting voorstelle. De beide kinderen zagen er zeer gezond en schoon uit, met hunne bonte voorschoten, doch het kwam my in het eerst voor, dat myne dierbare veel veranderd was; het was echter veroorzaakt, door hare inwendige gemoeds aandoening, en door het gevoel hetwelk in haar dankbaar hart onstond; want op myn eerste omarming, viel zy in myne armen in eene flauwte, hetgeen ons voor eenen langen tyd in eene vrees deed verkeeren. De kinderen vloden van ons, roepende om hunne moeder, en verscholen zich by hunne vrienden de pongos, die grootelyks verwonderd waren, terwyl een gedeelte van hen reeds begon af te draayen, even als om zich te verschuilen.

Zoodra Agnes eenigzins was bygekomen, stelde ik haar voor, om het kamp van dien wilden hoop te verlaten; doch zy weigerde zulks, en zeide my, dat het haar pastte om van hare beschermers in vriendschap te scheiden, en dat zy vertrekken moest, zonder eenigen schyn van gedwongen te zyn, daar zy dit anders zouden kunnen wreken;—hierop rustten wy dan ook den geheelen dag onder het lommer, door die wilden uit bosschen gemaakt. Myne vrouw zond naar hare verzamelplaats van voorraad, en deelde aan elke pongo zyn aandeel in de vruchten, voedzame kruiden en wortelen, welke zyl. met groote bedaardheid opaten. Het was een aardig gezigt, en had veel van hetgeen ik in de Menagerie heb gezien; en daar was myn' kleine William, aan de jonge ourang-outangs kost uitdeelende, met hen stoevende, en hen in de ruwe Annandale dialect gelastende om dit of dat te doen, en zy waren niet alleen gehoorzaam, maar schenen zelfs gevleid met zyne opmerkzaamheid en bestraffing. Ook aan ons werden toen heerlyke vruchten aangeboden; doch ik had geen hart om er van te gebruiken, slechts ongeduldig zynde om myne familie uit het midden van dien wilden en ruwen hoop weg te krygen; want zoo lang zy daar waren, konde ik hen niet als veilig of in myne magt beschouwen.

Agnes stond toen op, en hield eene aanspraak aan hare onderdanen, (!!??) en deed hare uitdrukkingen vergezeld gaan van hevige bewegingen en wendingen des ligchaams, om hen hare meening te doen verstaan. Zy verstonden het ook volmaakt, want toen zy hoorden dat zy en hare kinderen hen zouden verlaten, begonnen zy zulk een gebrom en gehuil aan te heffen, als Britsche ooren nog nooit hebben gehoord. Vele kwamen kruipende en kwispelstaartende naar haar, en zy lag hare handen op hun hoofd; vele van hunne jongen kwamen ook aangeloopen, en de handen van de kinderen nemende, legde zy die op hunne eigene hoofden.

(*Het Vervolg en Slot hierna.*)

Markt Prysen.

VAN DE ONDERSTAANDE ARTIKELS

tot den 29 April, 1830.

Aloe, per pond,	Aloes, per lb.	3½	to	3½ St.
Amandelen, per 1000	Almonds, p. 1000.	¾	—	1 Rd.
Appelen, per lb.	Apples per lb.	6	—	8 St.
Abrikozen, dito	Apricots, do.	3	—	5 —
Aardappelen, p. mud	Potatoes, p. mud.	6½	.	9½ Rd.
Azyn, per legger	Vinegar, p. leag.	48	—	64 —
Balken, per stuk	Beams, each	7	..	8 —
Boonen, per mud	Beans, per mud	14	..	28 —
Bezjerwasch, per lb.	Berry Wax, p. lb.	14	—	16 St.
Boter, dito	Butter, per lb.	30	—	36 —
Brandewyn, per leg	Brandy, p. leag.	120	..	130 Rd.
Erwten, per mud	Peas, per mud.	18	—	24½ —
Garst, dito	Barley, per mud.	6	—	6½ —
Hoenders, p stuk	Hens, each	¼	—	¼ —
Eenden en Makou. dito	Ducks & Muscdo.	½	—	1 —
Ganzen, dito	Geese, ditto	1½	—	1½ —
Kalkoenen, dito	Turkeys, do.	2	—	3 —
Houtskolen, per zak	Charcoal, p. sack	½	—	1 —
Hooi, per 100 ponden	Hay, p. 100lbs	3½	—	4 —
Honing, per pond	Honey, per lb.	18	—	26 St.
Haver, per mud	Oats, p. mud.	5	—	5½ Rd.
Kaf, per 16 zakken	Chaff, p. 16 sacks	45	—	50 —
Kazen, Kaapsche, p. lb.	Cheese, Cape, p. lb.	12	—	24 St.
Kalk, schulpe, p. ¼ aam	Lime, shell p. ¼ am	1½	—	2 Rd.
—— Steen, dito	Stone, do.	1½	—	1½ ..
Koorn, 10 mudden	Wheat, 10 muds.	142	—	165½ ..
Linzen, per mud	Lentil, per mud.	16	—	18 ..
Meel, fyn, per 100 pon	Flour, fine, p 100lb.	10	—	12 ..
Mielies, per mud	Maize, per mud.	8½	—	9½ ..
Olifantstanden, p. pon.	Elephant's teeth, lb.	1½	—	1½ ..
Okkernoeten, per 100,	Walnuts, per 100.	16	—	18 St.
Peren, per pond	Pears, per lb.	4	—	6 —
Persiken, dito	Peaches, ditto	2½	—	5 —
Planken, per voet	Planks, per foot	7	—	30 —
Rozynen, per pond	Raisins, per b.	3	—	5 —
Rogge, per mud	Rye, per mud	7	—	7½ —
Stroo, per 16 zakken	Straw, p. 16 sacks	25	—	30 ..
Tabak, per pond	Tobacco, per lb.	12	—	17 St.
Uyen, per mud	Onions, per mud.	6	—	8 Rd.
Vederen, Struis, p. stuk	Feathers, Ost. each	¼	—	½ —
—— Bedde, per pond	Bed, do per lb.	1½	—	1½ —
Varkens, gemeste	Pigs, fattened, each	35	—	65 ..
—— ongemeste	—— unfattened	7	—	15 —
—— speen	—— sucking	3	—	5 —
Vet, of talk, per pond	Fat or tallow, p. lb.	17	—	18 St.
Vygen, per pond	Figs, per lb.	12	—	15 —
Tyger, Leeuwen, en Struis vellen per Stuk	Lion, Tiger, and Ostrich skins	2	—	4 Rd.
Drooge Ossehuiden	Dry Ox hides	3½	—	5½ —
—— Bokkevellen	Buckskins	½	—	1 —
Wyn, ordinaire, p. leg.	Wines, ord. p. leg.	0	—	65 —
Wol, Schapen, p. pond	Wool, per lb.	12	—	14 St.
Turlmoenzap, per half aam	Lemon dulce, per half-aam	13	—	14 Rd.
Zoetlemoenen, per 100,	Oranges, p. 100.	1	—	1½ —
Zout, per mud	Salt, per mud	2½	—	6 —
Zoolleder, per huid	Solelеather half-h	11	—	15 ..
Zep, per pond	Soap, per lb.	15	..	0 —

THE
ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, APRIL 23, 1830.

THE MISSIONARY HUMBUG.*

THE purpose of my present *essai*, my fellow countrymen, is intended to convey to your minds an adequate idea, *and no more*, of one of those impositions which have been put upon us under a saintly garb, more formidable even than "droughts, locusts, and vagrant Hottentots," as a Correspondent has facetiously expressed himself on another occasion. I acknowledge in plain terms, my incapacity to harmonize my periods so as to produce that magical effect upon the ear which is the business of oratory, but I will endeavor to offer in intelligible terms the *value* at least of those sentiments which are uppermost in my bosom and in that of *every African*, and when I have done this, I trust, that in consideration of my being only a tyro in the English language, I shall be considered to have accomplished as much as can in reason be expected of me:—

The grand Currency *Humbug* (which by the bye seems to be at rest) that in 1825 was the all-engrossing theme which employed the pen of the financier, and puzzled the economy of many a cit, cannot have been so quickly erased from your memory—you will recollect that the skill of one of our far-famed rulers was at that time employed to pass a favorite and a very *current* theorem on your credulity, that by a new system of Colonial calculation, 4 times 6, instead of making 24, as in times past, was now universally taken to be only 18, to dissent from the spirit of this new system, were to draw upon your erudition the ridicule of the Knowing, and the imputation of ignorance. To my mind, the period which excited so much controversy, occurs with the freshness and vigour of a new birth, or as if the painter had only this moment communicated to the canvas the last touch of his inimitable pencil—all the eloquent speeches, the brilliant tropes and figures which were then employed to garnish the vital question, were too remarkable to be lost sight of so soon—on one of these occasions I recollect a patriot, in a moment of enthusiasm, to have made use of the following beautiful and appropriate metaphor, which excited much admiration:—"England, of whom we are the adopted children, is so overgrown in stature, that she may be described as resting her head in Europe, her feet in Australia, and her hands on both sides of the Atlantic"—identified so far, that at that moment we felt the weight of her hand lay very heavy on us—and is it then so much a matter of surprise, that a mother should be found chiding her offspring rather severely?—yea, less so when she offers to salute the cheek of an adopted child for his dullness—such has been our fate—it had been written in the book of destiny that we should be for a time yoked to a system of *humbugging*, and it became our duty as "loyal" subjects, to submit to the will of the rulers—it is true, we have been the losers of a few stivers in the re modelling of the Rix-dollar; but *our* gracious Sovereign has since been pleased to compensate our losses by a transportion of large cargoes of Missionaries;—which throws much respect on the vulgar adage that "Fair exchange is no robbery!"

Human understanding and discrimination are never placed at so high a pinnacle but that the clown may sometimes light upon a grotesque, yet striking idea, and lead the reflecting mind into an interesting strain of thinking:—A Boer from the district of George, well known to his neighbours as a man of parts, since he had contrived (much credit to the march of intellect in the interior of South Africa!) to create to himself from a mixture of bad Dutch and corrupt English, a new jargon, and who moreover increased his popularity among them, by the circumstance of having no less than three times had the honor of being elected foreman at the impanneling of the Jury at the Supreme Court;—after having passed a few weeks in our brilliant metropolis, was preparing to return to his habitation, expressed to me his regret that he could not take up with him that number of the "Zuid Afrikaan" which proposed to treat upon the subject of the "Missionary humbug,"—my curiosity was urged to ask him if he knew what Missionaries were?—"Should I not?" he exclaimed, in a half-comic, half-tragic tone of voice—"we are but too well acquainted with the names of the three great plagues which infest us in the interior;—these, Sir, are the Rust, the Locusts, and the last, tho' not least, the Missionaries. Ha! Mr. Editor, I see you are but a novice in these matters,—I feel much tempted to question your profundity as a lexicographer, notwithstanding your erudition, by asking if you are acquainted with the geneology of the word *Missionary*—but I will save you that labour, and if there be any profit to be derived by my definition of the word, you are very welcome to the whole of it; but I must insist upon your suppressing any secret propensity to titter at the expense of its droll ancestry. Then look here, sir,—the word *Missionaris* is nothing else but the combination of the verb *missen* (missing), and the adjective *naar* (odd), and has no other signification than this:—*Eene naare soort van volk die wy well zouden kunnen missen*—(an odd sort of people whom we might easily dispense with. I remarked to him that his *dutch* etymology of the word might be brought within the limits of propriety, by using the real Dutch one of "Zendeling," in place of *Missionaris*,—to which he replied with increased merriment—"The change would be for the worse still, for *Zendeling* is the mere abreviation of *ellendeling*, which means "*a pitiable object!*" Pleased with the man's answer, I urged him to proceed,—"There is no craft in the world," he continued, "more easily to be acquired than that of the Missionary. Imagine, Sir, a disbanded soldier, or an outcast, or a cobler, or a clown, or a bankrupt, to whom his baker refuses to supply bread on credit, reduced to the last extremity of want, finding no other resource left to aid him in his native country, and having exhausted every turn of invention, discovers at length, a hope dawning on his benighted condition—mark what he does;—it may so happen that among the few things which the chances of his situation may have left him, there may be found in a corner, a dilapidated edition of the Bible, (perhaps rendered so from the profligate use once made of it), his business is to take it up, free it from the dust and cobwebs, and to assign to himself the task of plodding over two chapters regularly on the morning and evening of every day, makes it a point of shewing his person at every religious meeting in his neighbourhood, abdicates his former habits of swearing and blaspheming, resorts less to the seductions of the bottle—accustoms himself to certain desultory expressions, such as 'Lord,' 'Eternity,' 'transitory life,' 'Resurrection;' then having habituated himself to a sort of drawling, nasal tone of delivery, and by continual penances of fasts and privations, having worn himself to the level of a living anatomy, thinks himself at once qualified to present himself to a certain College, yclept "The London Missionary Society" as a candidate. The result is, that after having there been drilled into a few finishing manœuvres, he is sent out to the Heathen world in the character of a church militant—he arrives, and strangely finds the land literally to be "a land flowing with milk and honey." He sets aside his engagements, and with them his cares and cravings—yields himself up to the luxuriating influence of an utopian tranquillity—busies himself in the politics of the country, and for the future, thinks of nothing else but how he can best exercise his invention in tantalizing his lay brethren."

Such was the facetious picture drawn by our garrulous friend—perhaps you may exclaim that it is a little too exaggerated, or that there might have been an infusion of gall worked up with the tints on his pallet. I am not ready to deny the truth of your suppositions; but this I can vouch, his conversation operated so wonderfully on me, as to have transported my memory back to the ages of Chivalry. I could not help comparing the Quixotes of the Fourteenth Century with the Missionaries of our days: you will perceive that it is the same love of adventure, the same feeling of enthusiasm, with this difference, however, that our present 'Chevaliers' exhibit themselves to view with less of brilliancy than did our Templars of yore. It was the custom then with them, when they entered the lists, to be clad in full armour, provided with a sword and shield, a lance in rest, and a ribbond thrown around the neck, to designate their quality. Now, these ornaments are declared superfluous—a worn out coat, of an outlandish cut, and having acquired the rust of time, is considered a suitable habit to distinguish the order. The motto of the former-mentioned relievers of wrong, and avengers of innocence was—"For God, Honor, and Beauty," while that of the latter-mentioned protectors of Hottentots seems to be—"For Bread and the Bible."

While pursuing this subject, I cannot but call the attention of my readers to a parallel in coincidence very applicable to it; in perusing the History of the Crusades, I am struck with a very close analogy between two personages of some note, viz. the great leader of the Missionaries amongst us, and the celebrated Peter Bernard, surnamed the Hermit—this Peter, you have heard, lived about 900 years ago; he was an austere monk, blinded by fanaticism, and who, by his skill in rhetoric, succeeded in arming the whole Christian race against the Saracens,—in the same manner has our leader in question by his calumnious representations, incensed the People, Parliament, and the British nation against us, and not satisfied with so limited a display of his malicious disposition, he has thought proper to recruit and arm a whole phalanx of Germans, Franks, and others against (as he calls us) the *oppressors* of Hottentots. Now, if there is any visible difference between these two vehement characters, it will be found to be in favor of the former-mentioned, for, it must be recollected that Bernard lived in the age of superstition, that himself was an ignorant man, and moreover what may have been said against his fanaticism, it had its source in a justifiable cause, namely, that of rescuing the Holy Sepulchre from the hands of infidels, of seeing the Cross triumph over the Crescent. This cannot be said of the latter, though living in an enlightened era, and possessing a superior intellect, his aim has ever been to arm the Heathen against the Christian, the Slave against his Master, to sow the seeds of dissension between the old and new Colonists, and to infatuate the world with a tissue of aggravated misrepresentations and unqualified falsehoods.

It is currently reported in Cape Town, that a certain patriotic Printer has been climbing up the back stairs of Government—and making secret proposals for printing the Government work, and taking in the printing materials of its office. The patriot has suggested the plan merely out of pure disinterested zeal for the public good, and the *saving* it would effect to the revenue!!! We are glad to learn, that coupled with this report is the assertion, that the patriot was sent about his business without much ceremony. No, no, if any change is to take place, let tenders be called for—a fair field and no favor.

---

* Let it be understood, that it is far from my intention to include within the compass of this article, or to throw odium on, those peaceable and well-disposed members of the Wesleyan Institution, the venerable founders of Groene Kloof and Gnadendal, and such of those (no matter to what congregation they belong) who have devoted themselves exclusively to the cause of religion; who have fixed their habitation in the wildest haunts of the desert, amongst hordes of the most barbarous tribes of South Africa, who have never had the effrontery to ascend the pulpit of our ministers with the intention of inculcating principles opposed to those we have been nursed in from the cradle. In order to destroy, as it were, the natural tie between the shepherd and his flock, who have not interfered with our domestic or political affairs, and never dipped their pen in gall to brand, unprovoked, our national character, and to present us to the world as deserving objects of their ignominy and contempt; on the contrary, to them are due our good wishes, and the sincere tribute of esteem and gratitude for their meritorious labours in the service of the gospel.

Correspondence.

TO THE EDITOR OF THE ZUID AFRIKAAN.

SIR,—Permit me, through the medium of the 'Zuid Afrikaan,' to congratulate the Public on the establishment of a second Newspaper, an event long looked for by the inhabitants of this part of the Colony with intense anxiety, as affording the only effectual means for overthrowing a literary dictatorship, more intolerable than even the Droughts, Locusts, and vagrant Hottentots with which this part of the Colony has long been afflicted.

By a rigid adherence to the principles laid down in the first number of your Paper, and aided by the extravagancies into which a monopoly of the Newspaper Press has tempted your rival, the mischievous impressions which have been produced in England will be speedily effaced, and the great work in which you have so laudably engaged will be facilitated, if the Editor, to whom your excellent advice has been addressed, will transfer to you all the communications which he has refused to publish; he may, perhaps, require the authority of the several writers to do so, and I therefore request (hoping the example will be followed by others) that he will put you in possession of two letters sent to him some time ago, &c—I am, &c.

An Albany Farmer.

Extract of a Letter from Buenos Ayres.

"Owing to the recent and long continued disturbances in Buenos Ayres, the *Estancieros* repose little confidence in the Government, from experience they have been endowed with a little foresight, and fearing another revolution they have brought or contracted the whole of their animals to the Buenos Ayres market. Cattle is *there* very cheap on this occasion, and the Salvaderos are killing even calves for *jerking*. The price of jerk beef in Buenos Ayres is 3-4 per ql. on shore, consequently our market is completely at a stand. No vessel will purchase here when beef can be obtained at Buenos Ayres so much cheaper, and those who do not choose to ship on their own account must sell here at a losing price, and very little good may be expected in shipping beef from this market this year, as such immense quantities have been sent from Buenos Ayres, but this cannot last long; they will so completely leave the country void of the cattle, that then we shall have the run.

"Rosas, the opposer of Lavalle, is now Governor of Buenos Ayres, invested with *unlimited* power, an uneducated ignorant man, fit only for *gefe de Indios*, which he has been for years past.—The remains of the unfortunate Dorrego have been re-interred with great solemnity, the present Governor and old Brown followed. It is expected the present representatives will proclaim Lavalle a traitor; he is now in the *Banda Oriental*. Brown has taken up his residence in Calonia, and has been honored with marked attention from our Minister de Guerra, Don Fruchroso Rivera.

"We are all quiet here, Rondeau is yet Governor. The Commissioners have presented the Constitution to Rio Janeiro, and expect a favorable result; at the termination of this it is expected nay *confidently looked for* the election of Don F. Rivera as Governor, and a pretty fellow he is—not a *pulperia* in the country which is free of some debt incurred by this daring chieftain.

"On the 28th ult. a party of Indians which composed Don F. Rivera's guard, became unfortunate in their demands for arrears due to them, and determined to seek their own revenge. They came to town with the intention of releasing the prisoners in the *Cabildo* to reinforce themselves: Previous to their departure from their Depôt they had killed two officers who refused to accompany them in this adventure; another contrived however to escape and advise the guard of the *Cabildo* of the impending danger, which they were scarcely warned of and were at arms, when the abovementioned Indians appeared. The guard retired into the Cabildo and shut the gate, which they attempted to force open but were foiled. They then went to the Citadel, the centinel called out as customary "*Quien vive*," and they answered by a volley of fire-arms which the *inhabitants* returned. They were driven back, some being on foot, they killed the owners of some horses in a *Corral* near the prison, and took the horses. An Englishman named Cashne, has a yard likewise on the right-hand side going out of the Porton which they attempted to enter, but being pursued they made off. He has informed me since, that the shot were flying about his ears like hailstones. They killed about seven persons in town. Dons Frutos, Lavalleja and Oribe, pursued them into the country, took 15 or 16 prisoners, killed several, and the rest have dispersed; but Lavalleja has not yet returned from the *chace*. By some it is thought that a local authority was the instigation of all this disorder—*verémos*. Some straggling Indians riding about town were inquiring for the house of Col. Garcia a Portero, with intention of assassinating him, which he fortunately escaped. Had the Indians entered and taken our *National Guard* unawares, God knows what harm might have been executed; but ere long we hope to see the matter cleared up. One of the officers who accompanied them (perhaps to *save his life!*) is in prison, and probably will be *shot*.

"Obes is the Minister of Finance—the *Sala de Representativos* is held in the Cabildo, where they meet every night. Copper is the present currency, an attempt has been made to introduce a paper currency by the Government, which the *Sala* rejected with disdain.

"It is now very hot here, the summer quarter has now commenced. Peaches and other fruits are very plentiful, and in the interior some fine crops of wheat. There was none sown last year in Buenos Ayres, so it is likely to be a good price. A cargo of flour was sold the other day at 18 currency, Exchange at 36*d*. steady. Hides are dear here. The Salvaderos are in a promising state, but the jerked beef fetches a very poor price here."

Bathurst, 30th April, 1830.

SIR,—It having been stated in the *Advertiser* of the 24th ult. that when the Editor of that paper visited Bathurst, he went to a place said to be frequented by Hottentots, and found only a man, woman, and child, from whence he infers that the story of their being there was all *fudge*.

As this inference is so totally at variance with facts, the inhabitants have taken considerable pains to place a true state of the case on record; and the undersigned do freely declare that, for many months past, there has been a horde of Hottentots in a bush opposite Mr. Hartley's Canteen, that recently they have made two other places in the bush, nearer to the brook; that some of the Inhabitants have made a point of going round for ten successive nights, at 9 o'clock, to the places frequented by the Hottentots, and have counted the numbers actually present, which have given an average of 21 per night; that we have examined the annexed List kept by the parties who made it, which, together with our own observation on the number of Hottentots straggling about the village, enable us to declare that we believe it perfectly correct.

That a great majority of the Hottentots seem quite idle, and without any visible means of subsistence, and we can prove, by the most unexceptionable evidence, that their conduct, more especially of late, has been a perfect nuisance to the village.

John Morris, Constable, Geo. Anderson, sen. G. Anderson, jun. Wm. Anderson, Benj. Anderson, Edward Dell, John Dell, Stephen Dell, J. C. Wilmot, W. B. Biddulph, T. Hartley, S. Biddulph, G. Mugglestone, H. Stizaker, J. T. Loppon, Barthw. Gunning, Matthew Poole, Wm. Allen, John Pratt, Wm. Stanton, Thos. Webster, Wm. Beale, J. Weakley, Wm. John Earle, Gervan Palmer, George Palmer, sen. George Palmer, jun. Benj. Palmer, John Moody, Wm. Douglas, S. H. Bradshaw, R. Bradshaw, J. H. Greathead.

List of Hottentots found in the Bushes in Bathurst on the undermentioned dates,—to the correctness of which we are willing to make oath.

Date	No. Present.				Of those present were under contract.
1830.	Men	Women	Children	Total	
April 3	21	20	..	41	5
.... 4	10	8	3	21	..
.... 5	5	8	1	14	..
.... 6	11	9	1	21	5
.... 7	7	4	..	11	..
.... 8	3	3	1	7	..
.... 9	5	4	..	9	1
.... 10	40	10	13	63	2
.... 11	5	3	1	9	..
.... 12	6	6	..	12	..

Average per night, 10.

The following are the signatures of the persons who made the Return.

April 3. John Morris, Constable, Wm. Anderson, Benj Palmer.
.... 4. J. Morris, W. Anderson, B. Palmer.
.... 5. J. Morris, W. Anderson.
.... 6. J. Morris, T. Hartley.
.... 7. J. Morris, W. Anderson, T. Hartley.
.... 8. J. Morris, W. Anderson.
.... 9. J. Morris, W. Beale.
.... 10. J. Morris, W. Anderson, Thos. Webster.
.... 11. Wm. Morris, John Dell.
.... 12. J. Morris, T. Hartley.

Mr. Fairbairn found 3 Hottentots in Bathurst,—on mustering, nearly 21 were discovered: in Graham's Town he found 152. Now according to Cocker, as 3: 21 :: 152—1064. Pray what is the difference between a figure of Cocker and a figure of Rhetoric?

Albany, 13th April, 1830.

SIR,—Assuming that the tyranny under which the Press has been for some time suffering in this Colony, is now at an end, and that truth will be freely admitted into your columns, come from where it will, I send you the inclosed documents for insertion.

A SUBSCRIBER.

Bathurst, March 31, 1830.

MR. EDITOR,—When Mr. Fairbairn visited Bathurst, he represented every thing in such perfect tranquillity, that no doubt those of his readers who believe implicitly all he writes, must have thought the Millenium had begun in Albany.

We enclose a list attested by the original signature of the parties, by which you will see that from the 1st December, 1829, to the 27th March, 1830, no less than 185 Cattle have been taken out of this Field-Cornetcy. From Bathurst only 58 have been taken within little more than three months; these losses can be proved upon oath and to the satisfaction of a Jury. It can also be proved that Mr. Fairbairn was told of Mr. Weakley's loss, as well as others: and on the 6th of March, when Mr. Fairbairn and Dr. Philip were either in Bathurst, or very near it, 20 head of Cattle, viz: Palmer's and Stisiker's were taken, it is therefore scarcely possible he should not have heard of what was going on around him.

The people on the list are all hard-working, industrious men, who make more use of the spade than the pen, and Mr. Fairbairn himself, tells us, that those are the very description of people from whom he had his information.

The facts are now before the Public, who must judge for itself, whether Mr. Fairbairn

wrote without sufficient information; or whether he wilfully misrepresented the state of the country;—the Public will also judge of his motives.

We, the undersigned, do hereby declare, and we are willing to make oath, (if required) that on or about the days expressed against our names, we lost the number of cattle therein set forth.

March 17, 1830. James Collis lost 10 head of Cattle, besides others previously reported.
...... 6, ... (*) Geo. Palmer, 15
.... (*) Henry Sturimber, 5, Retaken from Congo's tribe.
January 15 ... (*) Joseph Weakley, 10.
March 29 .... David Conroed, 22, 18 retaken from Congo's tribe.
Sundry times, since 1st Dec last. Edward Forbes, 7.
.... Alex. Forbes, 19.
March 27 C. rmond, 38, 29 retaken near Buffalo's River.
Dec. 2. 1829. (*) E. Hewson, 14
... 1, ... (*) James Thomas 5.
Jan. 8. 1830. John Smith, 9.
March 12.... William Stanton, 22.---Total, 185.

N.B. Those marked thus (*) reside in the village of Bathurst.

On the 24th March, Mr. Markell, of Theopolis, had a Cow killed in the field, and part of the meat taken away by a Hottentot, who is committed for trial.

On the 26th March, Jacob David residing at Bathurst, had his Horse stolen by a Hottentot, who is also committed for trial.

Sir,—Permit me to remark, in consideration of the interest I take in the success of your Paper, that there are deficiencies in it which you would do well to supply, as every individual cannot alike afford to subscribe to two papers at the same time, simply on the ground that one does not contain just the matter the other does. I allude to the insertion of weekly reports of cases decided in the two Courts, and such other extemporaneous matter indispensable to men in business. You will do well to look to this, and excuse the freedom of your's,

Amicus.

We cannot but acknowledge the suggestion of our well-intentioned Correspondent "Amicus," and would beg him to have a little patience with us. We are a sort of people who pretend to no more than we are able to perform; besides, how should we, who ever-and-anon place the shoulder to the wheel to get up a Newspaper, worth the perusal of a few sober-witted men, be expected to cater to such dainties as are scattered about the surface of the "*Advertiser*." We poor toilers at the oar are obliged to be content with a *quantum suff* of useful hands and no more, while our fastidious cotemporary entertains a large establishment of supernumeraries;—nor are we so selfish either as to cry down such a measure—we say, "Let those entertain expensive liveries who have purses long enough to support them." Gentle reader, don't be unreasonable with us, we cannot command such extraordinary flights that some people manage to do. We only crave leave to be allowed to cut out a path for ourselves, and we pledge our faith that when we can gratify your expectations with reference to our ways and means, we shall not fail to do so.

We beg to congratulate our readers upon the prospect we have of verifying a new discovery of our cotemporary, the *Advertiser*, that the imputed barrenness is inherent "*in the mind*," and not in the objects which fall to the observation of the South African Traveller, and to invite the poesy of such who are already beginning to feel the influence of the African Muse. Now will our poets figure away, since those plains which were once denounced as "*barren*" and "*uninteresting*," have, by a touch of Merlin's wand, been metamorphosed into the "*grand*," *beautiful*, and *picturesque*.—Who knows but that this new Arcadia may in course of a very short time should the good folks who inhabit it only turn their attention from Agriculture to the Muses, lay strong claim to classic ground!—who can say but that the existing mania traversing every vein of reformation may catch up the subtle hint, that Poetry is the only means of softening down the asperity of the savage character, and hasten our Patriots to apply the Promethian heat to the combustible souls of Hottentots and Caffers—then should we have amorous swains wandering over the delicious plains of the Karroo with minstrel honors thick around their brows, and a glorious crew of Pans and Satyrs capering about the "*glorious valtes, forests, and mountains*" of this fairy land:—Behold gentle reader, our prophecy has been accomplished, read and believe;—while concluding the foregoing, the following effusion from our hopeful Aborigines has been communicated to us:—

Hottentot Amatory Poetry sung during the late delightful repast of Tea at Bethelsdorp.

I have got for my love a baboon,
And the fat of a newly-killed sheep;
A ram's horn made into a spoon,
A bull's-hide on which she can sleep.

And if a young lizard I find,
Of the booty you shall have a part;
So now to your lover be kind,
And give him a piece of your heart.

Comparisons.—Improvements may be classed under three heads, viz:—The useful, the necessary, and the indispensable; as for instance—If a sentry box, built up with bricks and mortar, and seeming to be in a dilapidated condition, obstructs the view of the Wharf:—the destruction of the same may be styled "a *useful* improvement."—If the water pump at the entrance of the road leading through the Castle be repaired, and thousands of leaguers of water which are now spilt, be saved thereby, such a reparation might be entitled "a *necessary* improvement."—But, when citizens, are dragged to public prisons by their fellow-citizens, yea, by overseers of roads, without warrant, then the infliction of a severe punishment for such interference would be denominated "an *indispensable* improvement."

A young ruffian was committed to Cork Bridewell, last week, for biting off his father's nose!

THE OURANG OUTANGS.—*Continued.*

From this people we got the heart stirring intelligence, that a whole colony of pongos had taken possession of that country, and would soon be masters of it all; for that the Great Spirit had sent them a Queen from the country beyond the sun, to teach them to speak, and work, and go to war; and that she had the entire power over them, and would not suffer them to hurt any person who did not offer offence to them; that they knew all she said to them, and answered her, and lived in houses and kindled fires like other people, and likewise fought rank and file. That they had taken one of the maidens of their own tribe to wait upon the queen's tribe; but because the girl wept, the queen caused them to set her at liberty.

I was now rent between hope and terror—hope that this was my own wife and child, and terror that they would be rent in pieces by the savage monsters rather than given up. Of this last, the Lockos (the name of this wandering tribe) assured us, we needed not to entertain any apprehensions, for that they would, every one of them, die, rather than wrong a hair of their Queen's head. But that it behoved us instantly to surround them; for if they once came to understand that we were in pursuit, they would make their escape, and then the whole world would not turn or detain them.

Accordingly, that very night, being joined by the Lockos, we surrounded the colony by an extensive circle and continuing to close as we advanced. By the break of day we had them closely surrounded. The monsters flew to arms at the word of command, nothing daunted, forming a close circle round their camp and Queen, the strongest of the males being placed outermost, and the females inmost, but all armed alike, and all having the same demure and melancholy faces. The circle being so close that I could not see inside, I went with the nine red coats to the top of a cliff, that, in some degree, overlooked the encampment, in order that, if my Agnes really was there, she might understand who was near her. Still I could not discover what was within, but I called her name aloud several times, and in about five minutes after that, the whole circle of tremendous brutal warriors flung away their arms and retired backward, leaving an open space for me to approach their Queen.

In the most dreadful trepidation I entered betwe n the hideous files, being well guarded by soldiers on either hand, and followed by the rest of the settlers; and there I indeed beheld my wife, my beloved Agnes, standing ready to receive me, with little William in her right hand, and a beautiful chubby daughter in her left, about two years old, and the very image of her mother. Conceive, if you can, sir, such a meeting! Were there ever a husband and wife met in such circumstances before? Never since the creation of the world! The two children looked healthy and beautiful, with their fur aprons, but it struck me at first that my beloved was much altered: it was only, however, caused by her internal commotion, by feelings which overpowered her grateful heart, against which nature could not bear up, for on my first embrace she fainted in my arms, which kept us all in suspension and confusion for a long space. The children fled from us, crying for their mother, and took shelter with their friends the pongos, who seemed in great amazement, and part of them began to withdraw as if to hide themselves.

As soon as Agnes was somewhat restored, I proposed that we should withdraw from the camp of her savage colony; but she refused, and told me that she behoved to part with her protectors on good terms, and that she must depart without any appearance of compulsion, which they might resent; and we actually rested ourselves during the heat of the day in the shades erected by those savage inhabitants of the forest. My wife went to her horde of provisions, and distributed to every one of the pongos his share of fruit, succulent herbs, and roots, which they ate with great composure. It was a curious scene, something like what I had seen in a menagerie; and there was my little William, serving out fruit to the young ourang outangs, cuffing them and ordering them, in the broad Annandale dialect, to do this, that, and the other thing, and they were not only obedient, but seemed flattered by his notice and correction. We were then presented with delicious fruits, but I had no heart to partake, being impatient to have my family away from the midst of this brutal society; for as long as we were there, I could not conceive them safe or fairly in my own power.

Agnes then stood up and made a speech to her subjects, accompanying her expressions with violent motions and contortions, to make them understand her meaning. They understood it perfectly; for when they heard that she and her children were to leave them, they set up such jabbering of a lamentation as British ears never heard. Many of them came cowering and fawning before her, and she laid her hand on their heads; many, too, of the young ones came running, and lifting the children's hands, they put them on their own heads. We then formed a close circle round Agnes and the children, to the exclusion of the pongos that still followed behind, howling and lamenting; and that night we lodged in the camp of the Lockos, placing a triple guard round my family, of which there stood great need. We durst not travel by night, but we contrived two covered hurdles, in which we carried Agnes and the children, and for three days a considerable body of the tallest and strongest of the ourang outangs attended our steps, and some of them came to us fearlessly every day, as she said, to see if she was well, and if we were not hurting her.

We reached our own settlement one day sooner than we took in marching eastward; but then I durst not remain for a night, but getting into a vessel, I sailed straight for the Cape, having first made over all my goods and chattels to my countrymen, who are to send me down value here in corn and fruit; and here I am, living with my Agnes and our two children, at a little wigwam about five miles from Cape Town.

My Agne's part of the story is the most extraordinary of all. But here I must needs be concise, giving only a short and general outline of her adventures; for among dumb animals, whose signals and grimaces were so liable to misinterpretation, much must have been left to her own conjecture. The creatures' motives for stealing and detaining her appeared to have been as follows:—

These animals always remain in distinct tribes, and are perfectly subordinate to a chief or ruler, and his secondary chiefs. For their expedition to rob our gardens, they had brought their sovereign's sole heir along with them, as they never leave any of the royal family behind them, for fear of a surprisal. It was this royal cub which we killed, and the queen his mother, having been distractedly inconsolable for the loss of her darling, the old monarch had set out by night to try if possible to recover it; and on not finding it, he seized on my boy in its place, carried him home in safety to his queen, and gave her him to nurse! She did so. Yes, she positively did nurse him at her breast for three months, and never child throve better than he did. By that time he was beginning to walk, and aim at speech, by imitating every voice he heard, whether of beast or bird; and it had struck the monsters as a great loss, that they had no means of teaching their young sovereign to speak, at which art he seemed so apt. This led to the scheme of stealing his own mother to be his instructor, which they effected in the most masterly style, binding and gagging her in her own house, and carrying her from a populous hamlet in the fair forenoon, without having been discovered. Their experiments, and the rapidity of their motions, Agnes described as inconceivable by those who had never witnessed them. They shewed every sort of tenderness and kindness by the way, proffering her plenty of fruit and water: but she gave herself totally up to despair, till, behold! she was introduced to her own little William, plump, thriving, and as merry as a cricket, gambolling away among his brutal compeers, for many of whom he had conceived a great affection,—but then they far out-grew him, while others as fast overtook him in size.

(*To be Continued.*)

SHIPPING INTELLIGENCE.

Mails are open for England by the *Aquila* and *Porcupine*.

ARRIVALS IN TABLE BAY.

April 25.—Rachael, ship R. J Potter, Bombay Feb. 25, to Liverpool. Cargo sundries.—Passengers, Mr and Mrs. Phillips, and child; Capt. Ruddimure; Lieut. Lowe; Drs. Spencer and Edwards, and one servant. Brings a few letters. Borradailes & Co. Agents.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

April 22.—Captain Cook, G. Willis, to London.
—— 23.—Ganges, J. M. Ardie, to Bombay.
—— ——Z fira, L. Jose Maria, to Rio.
—— 25.—Flamingo, J. Scorey, to Algoa Bay } after re-
—— ——Luna, V. Knox to the n sna, } turning.
—— 26.—George IV., S. Phelps, to Algoa Bay, } ditto.
—— Minerva, J. Hare to Mauritius, }
—— 27.—Feeje, M Gowan, for Batavia.
—— 28.—Silence, F. Jackson, from Simon's Bay 26, bound to this Port in ballast.
—— 29 Kate, D. Watt, from Rio 18th March, bound to this Port. Cargo, Sugar and Coffee.—Passenger, Mr. Gray.—No letters

H. M. Ship Warspite at Rio.

VESSELS IN TABLE BAY.

Ships—Porcupine, Medina, and Rachel.
Barks—Leda, Clorinda, and Phoebe.
Brigs Aquila, Premium, Hebe, Ellen, Rifleman, Skerne, Sir James Saumarez, and Silence.
Schooners—Conch, and Kate.
Cutter—George.

CHRISTENINGS.

In the English Church, Cape Town, Saturday April 24, by the Rev. B. C. Goodison, A. M. Chaplain to the Forces

A son of Mr. William Rousseau Osmond, baptized John.

In the English Church, Cape Town, Sunday April 25, by the Rev. G. Hough, sen. Colonial Chaplain.

A son of Peter Hunter, baptized Peter James.

DEATHS.

April 22 - A daughter of Mr. Edward Norton, named Louisa Charlotte, aged 11 months and 6 days.

SALE OF HOUSEHOLD FURNITURE, SLAVES, CARRIAGES, HORSES, &c.

A PUBLIC SALE will be held on THURSDAY Next, the 6th of May, at the House in Berg-street formerly occupied by Mrs. Woutersen, of Household Furniture, a Hall and a Table Clock. &c. together with several Carriages, and four Horses with Harness complete. Also, a few leaguers of superior old Wine.

At the same time will be offered, the following male and female Slaves, the property of a Gentleman who has left the Colony:

Fortuin of Mosambique, 48 years old, store-boy and labourer, and his wife Spasie of do. 40 years old, laundress and housemaid, with her Children Roosje, 8 years and Annet, 6 years old; Lesar, labourer, 16 years old; Louisa, 13 years, and Sophia, 11 years old.

The purchase money of the Slaves may be held at interest, for two years, by giving approved security. J. J. L. SMUTS.

A TOUCH AT TRUTH;

FROM ALBANY, CAPE OF GOOD HOPE, &c. &c.

THE above Work is in progress, and will be published as soon as a sufficient number of Subscribers are collected to enable the Author to devote his time and attention to its completion, with the requisite pains to fulfil the Title and Preface. (See the Preface in the Columns of No. 3, of this Paper.)

Information and attested facts, post paid, will be thankfully received, addressed to Mr. Rubidge, Glatwyn, Albany.

Lists are open for such as choose to enter their names as Subscribers, at the Commercial Hall, the Public Library, and at the Office of this Paper.

*** It is expected that the subject may be so compressed as not to exceed the price of Rds. 5.

ABSCONDED.

A CAPE Native Slave-boy named *Thomas*; he is easily known, being very much ruptured. He was dressed when he eloped, in blue jacket, and a pair of striped Trowsers, and has a (Toedoeng) Malay hat on.

Whoever will lodge him in one of the Government Prisons, will be well rewarded by

J. A. van Breda.

AMATEUR COMPANY.

Under the Patronage of His Excellency the Governor and Lady Frances Cole.

THE Dutch Amateur Company under the Motto "*Tot Nut en Vermaak*," will Perform for the first representation this Season, on SATURDAY Evening, the 8th of May, 1830,

DE BRUIDSKROON,

OF DE DROOMVERSCHYNING,

In Four Acts, altered from the German of H. Cuno, with new Costumes; after which, the Musical Farce of

"*DE EERSTE APRIL*,"

From the original Dutch of M. Westerman.

N.B. Those persons who seem to make a point of attending the Rehearsals, whether it be agreeable to the Company or not, are informed that in future they will not be allowed to take such liberty.

SHEET ALMANAC.

A FEW Copies of the above compact Almanac so useful in Public Offices, and private Families, are for Sale at the reduced price of *One Rix-Dollar*, at the Office of this Paper.

NOTICE.—Two Boys, one named *Salomon*, belonging to Mr. J. H. Neethling, and the other named *Jeffie*, belonging to Mr. P. Marais, were returning home from Cape Town in a Bullock wagon, with 200 Rds Cash in their care, on their arrival at home, and missing the Money, the boys through fear of punishment absconded. Any person or persons who may lodge both or either of the above named boys in any of His Majesty's Prisons, or have them conveyed to their respective Masters at Wolvefontein, near Stellenbosch, or will give any information respecting the Money, will be rewarded by the Owners

MR. B. J van de Sandt, having been duly admitted and enrolled as a Translator to the Supreme Court of this Colony, hereby gives Notice, that he will be happy to undertake the Translation of all such Documents as may be entrusted to him for that purpose, at his House, No. 7, St. John-street.

Cape Town, April 28, 1830.

PUBLIC SALE.

ON MONDAY, the 10th of May next, at the Place of A. M. Meiring, formerly the Property of Mr. Abraham P de Villiers, for account of Mr. J. L. Schmitz, of 1,000 very fat Sheep, and 100 draught and slaughter Oxen, well worthy the attention of Purchasers.

Vendue Office, Paarl, April 21.

NOTICE.

EVERY one indebted to the Estate of the late Johannes Jacobus Rowland, is requested to settle the same as soon as possible, and those who have pretensions, to send them in to the first Undersigned.

A. J. MYBURG, } *Executors.*
April 16, 1830. J. A. LOUW, }

CHEAP STATIONERY,

Books, Bookbinding, &c.

THE Public are informed that every description of Stationery and Books are to be obtained at the office of the "Zuid Afrikaan," No 1, Short Market-street, at unprecedentedly low prices. It is no part of the intention of the Proprietors of this Establishment to interfere with any other branches of business than that connected with Printing, Bookselling, Bookbinding, and Stationery.

*** Merchants receiving Books from England will find the Office of the "Z. A." most eligible for their sale, and,

Gentlemen leaving the Colony and wishing to dispose of Books, will be liberally treated by the Proprietors.

The following Books are on hand:—

Burn's Justice, Van der Linden's Institutes of Holland, Phillips on Evidence, the Quarterly Journal of Agriculture, the Annual Register, Ainsworth's Latin Dictionary, Clark's New System of treating the Human Teeth, Dr. Lardner's Cabinet Cyclopædia, Morrison's Elements of Book-keeping, Cornelii Nepotis, Phœdrus Æsop's Fables, The Eton Latin Grammar, Mavor's Spelling Books, Hartley's Principles of English Poetry, Pinnock's Catechisms, &c. &c &c.

TO BE LET,

TWO Young Slave GIRLS, who are very clever in all sorts of House Work. Inquire of Mr. M. F. Pentz, Green Market-square, or to A. P. Hebner, at the Paarl

TO LET,

Kalk Bay Fishery, with or without the Whaling Gear.

TENDERS will be received at the Stores, No. 26, Shortmarket-street, till SATURDAY the 8th of May next, for the Hire of the above Fishery, for this Season, with or without the Whale Boats, the Whaling Gear, Kitchen Utensils, and sundry necessary Stores. It will be required of those hiring the Fishery, that it shall be kept in as good repair as at present; as also, all the various things on the Fishery.

TO be Sold at Mr. BLORE'S Sale, on SATURDAY MORNING, 8th of May, a strong healthy Male SLAVE, about 28 Years of Age, a native of Mosambique has been accustomed to Farm-work, in the Vineyards, &c.

REAL LIVORNO STRAW BONNETS.

JUST opened at Mrs. the Widow LIGHTWARK'S, No. 4, Castle-street, and for Sale at very moderate Prices a beautiful assortment of Ladies', Gentlemen's, Girls' and Children's Livorno Straw Bonnets, from No. 12 to 50.

FOR SALE, on favorable terms, or to Hire for two or three Years, a HOUSE near the Public Office. Apply at the Office of this Paper.

CAPE TOWN:

Edited by C. E. Boniface, No. 4, Buitengracht.—Printed by the Proprietor P. van Breda, J. Az. No. 1, and Published by C. N. Neethling, No. 3, Shortmarket-street